

BÁCSKAI HIRLAP

POLITIKAI LAP

Előfizetési árak:
Egy évre 6 frt — kr.
Fél évre 3 frt — kr.
Negyed évre 1 frt 50 kr.

Megjelen minden hétfőn délben, szerdán, pénteken és vasárnap reggel.

Regyes szám ára 4 kr.

Felétős szerkesztő:

Dr. CSILLAG KÁROLY

Há fői szám 2 fr.

Szerkesztőség:
Dr. Csillag Károly ügyvédi iro-
dája Kazinczy-utca.
Telefón szám 119.

Kiadóhivatal:
Kossuth-utca Vojnich-palotában
Telefón szám 43.

Nyitástór soronkint 20 krajczár

Mi lesz a vége ?

A szindarab megkezdődött. Az előjáték első jeleneteiben már végig gyönyörködött az ország. A mesét már ismerjük, meg a háttérét is az összes kulissza titkokkal. Sőt olyan furcsa szindarab ez, amelynek meséjét már el is mondták, sőt az összes bonyodal-makkal is megismertettek bennünket, csak még egy a kérdés, mi lesz a vége ?

Vigjáték lesz-e, amely házassággal végződik, avagy dráma, a melyben Othelo megöli Desdemónát. Az ártatlan Desdemónát, aki csak azért született, hogy meghaljon ?

Avagy meghal majd ebben a szindarabban mindenki, akit a szerző elég kegyetlen volt a szinpadra vinni. Meghal ebben a darabban mindenki és mikor mindenki meghalt, akkor a régi szindarab szerint kibúvik a sugó a sugólyukból és ott a közönség szemelátára megöngyilkolja önmagát.

Vigjáték-e, avagy szomorú dráma ? Összeházasodik-e az elleuzéki vőlegény a megtépett koszorus alkotmány menyasszonnyal ?

Mert hát bizony egyelőre elváltak egymástól, ágytól is, meg asztaltól is. Be is adták a válókeresetet, sőt azt is vitatják, hogy erre a keresetre bélyeg sem kell, mert hát nincs oly finom finantz a világon, mint az ex-lex, — ez mindenre jó; nem kell se bélyeg, se adó, se katona, se állam, nem kell se fizetni, kötelezettségek nincsenek, csak jogok vannak: fizetést fölvenni.

A házasság közvetítői még ki se bujtak irodáikból. Spekulálnak, hogy melyik házasság hozná a legjobb eredményt. Jobb volna-e összeházasítani a kormányt az ellenzékkel, a miniszterelnököt a dissidensekkel, az Apponyistákat a 48-asokkal, a néppártot az izraelita kerületi irodákkal.

Vagy egyáltalán lehet-e ilyen házasságokról most komolyan beszélni ?

Avagy drámára készülünk el, amelyben puskapor, dinamit, meg vitriol játsza a főszerepet ?

Ami eddig történt, az inkább a vigjátékra enged következtetni. A polgárság gavallérosodik és amit eddigelé sohasé tett, a legnagyobb luxust űzi:

önként fizet adót. Igaz, hogy ez az adófizetés egy kis rókapolitikával jár, mert hiszen ezt ugyse lehet elbliccelni, a végén a cechchet mégis meg kell fizetni, akár jól, akár rosszul mulatunk.

Másrészt meg ott fenyeget az alkotmány integritásának a veszedelme. Ennek fele se tréfa. Nagy felelősséggel jár belőle csak egy csipetnyit is elvenni. Ott tenyeged egy másik rém és egy elv, amely veszedelmesebb mindenél, ha a kisebbség, ha akarja, ilyen módon mindig uralkodhatik a többség felett. A kormány minden kellemetlenség dacára ezt az elvet érvényre nem engedni jutni. S hogy azt nem engedni, ebben feltétlenül igaza van, mert ennek az elvnek a győzelme a parlamentarizmus bukását jelenti.

A proféták pedig eddigelé nagyon szerényen viselkednek. Nem blamirozzák magukat Falb módjára és egy bekának az arcizomaiból nem jósoltják meg a jövőt. Sohasem valósult még meg az elv annyira, mint most, hogy hallgatni arany...

TÁRCZA.

Jézus Krisztus.*)

Írta: Hook János.

Tizenkilencszáz éve annak, hogy Palesztina földjén, távol napkeleten, egy királyi vérből származó, de elszegényedett zsidó családnak gyermeke született, akinek jászoljához, földi életéhez, keresztségéhez és sirjához a csodálatos eseményeknek egész sorozatát csatolja a történelem.

Született, élt és meghalt. Ez történelmi bizonyosság, amelyhez kétség nem fér. Hisz nyilvánosan élt! Milliók látták, hallgatták, érintették és elfogadták az egész világot szívéhez ölelő szeretetét és jótékonyágát. Mindenki tudja, hol jár, hol tartózkodik. Fölkereslék, akik szerették, de megtalálták azok is, akik gyűlölték.

Történelmi bizonyosság, hogy Jézus Krisztus élt hozzánk hasonló emberi alakban s mindaz az esemény, amelyet az evangéliumoknak négy hiteltel okmánya személyéhez fűz, nemcsak való és történet, hanem korszakalkoló sarkpontja is egyuttal a világhistóriának

*) A »Szergeji Napló« karácsonyi könyvéből.

Napvilágot látott Betlehemben, ahová koldus szülői eljöttek összeírni magukat az Augustus által elrendelt népszámlálásra. Minthogy pedig szállást ez a szegény zsidó család nem talált máshol, megvonták magukat egy barlang féle üregben, amilyent mai nap is vájni szokott magának ott a távol Keleten az Arab, hogy barnainak legyen istállója.

Itt született Ő — s ez az istállóban született gyermek fordulópontja lett a világtörténelemnek.

Mert mi volt a világ ő előtte és mivé lett ő utána ?!

Az a nagy erkölcsi átalakulás, mely az emberi szellemet a haladásnak, a tesvériségnek és az erkölcsi tisztaság utjaira vezette, a betlehemi jászolhoz van kötve.

Az a keresztifa, mely addig a leggyalavatosabb halál jelvénye, az ókor bitófája volt, egy világot zökentett ki sarkaiból s új eszményekkel új társadalmi rendet is teremtett. Ez a kereszt az emberszeretetet világproklamációjának czimerfája s mikor az egy Istenben mindnyájunkat testvérekké tett, a földön is eltörölte a rabszolgaságot.

Egy istállóban született gyermek megdönti a hatalmas Róma vilsgrendjét s a pogány

társadalom uralkodó eszméit egyetlen tanításával gyökereiben tépi ki.

Oh minő éles az ellentét közötté és korának uralkodó eszméi között !

Mig az élvhajhász Róma márványpalotáit építi és hozatja oszloptos atriumaiba a parosi és lesbosi rózsamárványt, az aranyozott gerendákat Hymettosz hegyéről s az épületek tégláit rabszolgái vérével keveri be; — addig a verőfényes Keleten ott fekszik a királyok királya rongyokba burkolva az istálló jászoljában.

Mig Róma ifjusága a gögös renyhéségnek adja át magát s a bujaság eltempult érzékeit művészetté emelt tiltus eszközökkel ingerli, férfiai pedig a gyönyörök hajhászatában tulesznek még a régi Babilon Sardanapaljain és megszegyenítő orgiákban pazarolják az ósök szerzett kincseit: addig a távol Palesztinában egy gyermekifjú edzi nélkülözések és testsanyargatások között magát szent feladatának, az emberiség megváltásának nagy munkájára.

Róma szibaritái ott tobzódnak a czedrus asztalok előtt s aranyedényekből száll fel az illatfelhő, amelyet az érzékiség művészete készít. A forró égélj fűszereit vegyítik horrukba, hogy még jobban megítasuljanak tőle

Mindenki azt kérdezi most, hogy mi lesz a vége, — és nincs, aki erre feleljen.

Vigjáték avagy sötét dráma, — nem tudja senkisé, Csak tessék érdeklődni, a színházi jegyeket megvenni, az élelmes direktorok érdekében áll, hogy ezt ne tudja senki, mert csak így érdekes az előadás és vonzza a publikumot.

Ilyen szindarab minden ezer évben csak egyszer játszódik le, — tessék jó helyekről gondoskodni!

Különfélék.

— **A szultán ajándéka Vilmos német császárnak.** Három gyönyörű bogár fekete arab mént szállítottak a napokban Szabadkán át Konstantinápolyból Berlinbe. A lovakat a szultán ajándékba küldte Vilmos német császárnak. Az ajándékot Sali Bey török főhadnagy fogja a császárnak átadni aki a lovakat Berlinbe kísérte.

— **Eljegyzés.** Preszl Aladár m. k. honvéd főhadnagy eljegyezte Salamon Dénes kir. közjegyző kedves hűgát Mariskát Zentán.

— **Halálozást.** Vettük a következő gyászjelentést: Dr. Klein József úgy a maga mint az a tulrottak és a számos rokonsága nevében fájdalomtól megört szívvel jelenti, hön szeretett nejének Dr. Klein Jozsefné szül. Steiner Bertának élete 58-ik és boldog házassága 30-ik évében hosszas szenvedés után 1899. január 4-ikén történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei f. hó 6-án délelőtti pont 10 órakor fogtak a helybeli izr. temetőben örök nyugalomra tételei. Szabadkán, 1899. január 5-én Steiner Parkas atyja Kálmán, Kisfalvi szül. Klein Teréz Hecht szül. Klein Iona, Sándor, Bella, Imre Jolán, Os kár gyermekei Kisfalvi József, Hecht Gusztáv vejei Steiner Zsigmond nejével és gyermekeivel. Özv. Dauschné szül. Steiner Ernesztine gyermekeivel. Dr. Réhi Mórné szül. Steiner Johanna gyermekeivel. Steiner József nejével. Özv. dr. Handlerné szül. Steiner Róza leányával. Dr. Steiber Ignácné Steiner Faony, Szánó Gyuláné szül. Steiner Ilka gyermekeivel. Kisfalvi Eluska Kisfalvi. Maris nokáit.

— **Tömeges tüzesetek.** F. hó 3-án d. u. 3/4 órakor a mint lapunk múlt számában

jeleztük is a Hunyadi-tér 122 sz. a házban valamint a Lyubibraticz féle házban kémény tűz ütött ki, de ezenkívül ugyanezen a napon még három tüzeset volt. Ugyanis délután 6 órakor a puskaporos toronyban kéménytűz volt és este 6 óra 45 perczkor a városi színházban a villamos vezeték a rossz elszigetelése folytán a szerelő állvány deszkázat kigyulladt de az ott levő városi tűzoltóság elejét állotta a további bajnak s a kigyulladt tüzet eloltotta. Ugyanez délután Lipozsencsich Pál vinczellér egy épülete is kigyulladt és mielőtt segély megérkezhetett volna, leégett. A tűzoltóságnak tehát bőven kijutott ezen napon az oltári műveletekből.

— **Egy láda hamis pénz.** A szegedkerületi csendőrség magyarpédei őrsé ritka jó fogást csinált a napokban, mint ezt lapunknak írják Sarcsev Szilárd és Ilin Szvetozár tiszaszentmiklósi pénzhamisítőkat épen akkor tartóztatta le, a mikor is egy nagyobb mennyiségű hamis ezüst koronásokkal és tizfillérekkel telt ládával Bácskába akartak átrátnálni, hogy a községekben azon tul adjanak. A rendőrség megtalálta a lakásukon a hamis pénz készítésére szolgáló készülékeket is. A vizsgálat során beismerték, hogy a hamis-pénzeket leginkább a szomszédos községekben hozták forgalomba a szegény népközött a helipiaczokon. Azonkívül Bácskában látogattak el gyakran, a hol a pénz továbbadására Szabadkán, Zentán, Zomborban és Apatinban a népes heti piacokon felette kedve ő az alkalom. A csendőrség Sarcsevicsét és Ilint a hamis pénzkészítő készülékekkel együtt beszoálltatta a kikindai kir. törvényszéki vizsgálóbíróknak.

— **Botöréses lopás.** Vakmerő lopást követtek el tegnapelőtt éjjel Schulhoff Ignác helybeli kereskedő raktárában. Ugyanis nevezett kereskedőnek az özv. Vermes Nándorné házában van a raktára ahol mindenféle rőfősáru nagy mennyiségben van felhalmozva. A raktárnak hátsó fala a Joó-féle gőzfürdő telepre szől s ezt a falat tegnapelőtt éjjel kiásták s a raktárba hatolva onnan mintegy 300 fnt értékben különféle rőfős árut elvittek. A tolvajoknak mindenesetre jól kellett ismerni a helyi viszonyokat, mert az

üzletnek azon az oldalán belül mintegy két méternyi magasságban deszkafal van a kőfalra erősítve, s a tolvajok nyilván tudták ezt s nem ott hanem a deszkafal fölött ásták ki a falat. Schulhoff Ignác az esetről másnap reggel jelentést tett a rendőrségnél s Hegedűs kapitány nyomban magindította a nyomozást ami valószínűleg rövid idő alatt eredménnyel fog járni.

— **Rablás a nyílt utcán.** Megtörtént Szabadkán és nem tudjuk, hogy az erről szóló hivatalos tudósítást mért nem lehet kapni, hogy világos nappal tegnapelőtt egy urat megármadtak és aranylánczát letépték. Reméljük, hogy a rendőrségnek is tudomása lesz erről a támadásról és mi abba a helyzetben leszünk, hogy erről az esetről részletes referátát adhatunk.

— **Tüzeset.** Domján Péter ó-moroviczai lakos nádfeudé háza mely 100 fntig volt biztosítva — a napokban éjjel kigyulladt és ez a padláson elhelyezett gabona, sertésbű, kender és gazdasági eszközökkel együtt 400 fnt értékben leégett. A tűz a rozoga kémény beégése folytán keletkezett.

— **Állami elemi népiskola Topolyán.** Topolyai levelező jelenti: Tudvalevő dolog, hogy a vallási és közoktatási miniszter a Millenium emlékére a legközelebbi jövőben 200 állam elemi népiskolát állított fel melyek közül Bács-Bodrogh vármegyére 19 esik. Topolya majdnem 15000 lakóssal bíró nagyközség nem rendelkezvén elég számu iskolával, az állam segédkezel akar nyújtani 3 tanyai és 3 városi iskola felépítéséhez. Az építkezés mintegy 25—30.000 forintra van tervezve. A községnek ezen pénzösszeg nem áll rendelkezésére, tehát olcsó kölcsön utján fogja beszerzeni, s az állam az épületek után mindig meg a kölcsön törlesztve nem lesz annyi évi bért fizet, hogy abból az évi törlesztés s kamat fedezhető legyen. Az állam fogja a tanulókat is fizetni. Viszont a község tartozik az épület fenntartásáról, a tisztogatásról és fűtésről gondoskodni. Ha a felvett kölcsön törlesztve lesz, az épületek az állam tulajdonába mennek át s ettől fogva azok fenntartásáról is az állam fog gondoskodni. Ezenkívül minden gyermek után a tandíj 2 fnt és a beiratási díj 25 kr. lesz. Azonban jogában lesz a községnek kérelmezni, hogy ezt évi 400—

és az ingyencséből valóságos tudományt csinálnak. Osztrigák a lukráni tóból, pávik Jóniából, Tarentum olajbogyóit, Tibur amái, amelyek nem a testet elégítik ki, hanem csak az étvágyat ingerlik. Kenőcsözik a testüket, az italtól felhevült képeletet jóllakadják mindennel, ami bódító, kábító és mégis a vágyakat fokozó. Minden érzéknek kijut az ingerekből s azonfelül vérrel kínálják meg a lélek mélyében szunnyadozó vadállatot. Mig perzsa szőnyegek védik a dözsölőket az utcák porától, a léghuzamtól, az arany edényeket a gladiatorok vére fecskendezi be. A falerni bortól megszedült ték halántékán ingadozó virágkoszoruk s emberhussal táplált angolnák a párolgó tálakban!...

A homokos Judea pusztájában pedig egy zsidó ifju bőtől a holtenger sűrű, bűzhódt vize mellett s a zugó barlangok mélyében hajlja fejét a pihenésre.

Mínó ellentétek ezek!

A korinthusi oszlopcarnokok alatt hemzseg a renyhe tömeg s márványfürdőkben mosakodik a plebejus. Összecsedül a Marsmezőre a rongyos nyelvész, az élvhajászó ifjuság s a bohócok vagy a bölcsészek beszédein röhög.

A Jordán partján pedig felhangzik az ige egy leigázott nemzet hallgatja a tanítást,

amely már nem csupán egy népnek, hanem az egész emberiségnek szól mindörökké.

— Szeressétek egymást, amint én szeretlek titeket. Jót tegyetek azokkal, akik gyűlölnék benneteket. Akinek két kötőse van, adja egyiket annak, akinek nincs. Aki pedig a szegénynek csak egy pohár vizet ad az én nevemben, bizony mondom, elveszi jutalmát.

Róma akkor éli a Czézárók korát. Biborpalástba takarva viszik a bársonyszékeken a világ urát. A szolgalelkű hódolók serege a Czézár mosolygásáért eped, aki viszont csak azt sajnálja, hogy nincs a tömegnek egy feje, hogy azt egyszerre leütethetné. A tömeg pedig trónra ülteti az auyagylkóst, oltárt emel a becselenségnek. Emlékoszlopot szentel a fiu annak, aki apját, anyját legyilkoltatá.

Bárminő aljas a zsarnok, a nép térden csuszik előtte és istenként imádjá mindaddig, amig tetszetősb bálványt nem talál magának. Bárminő nemes is az a rabszolga, vadállatokkal tépetik szét a czirkuszban. Husával táplálják a lukráni tó halait s vértől gőzölő hullák fölött tapsol a közönség az ügyesebb gladiatornak.

— Recipe ferrum!

De ime egy isteni szó egyszerre megvál-

toztatja a rabszolgák és zsarnokok osztályából álló társadalmi rendet. Hirdetni kezdi a testvériséget, benne az egyenlőséget:

— Mindnyájan egy Atyának vagytok gyermekei. Aki köztvételek a legkisebb, az lesz legnagyobb atyámnak országában!

Erre az ismeretlen mennyei szóra fölemeli könyes szemét a porból a letiport rabszolga és könnyebbnek találja lánczait. Kérges kezeit összeszeteszi kiasztott mellén, és így sóhajt fel:

— Az Isten, aki látja az én szenvedéseimet, összegyűjti könnyeimet és megfizet érte érdemeim szerint!

Igy emelte föl Krisztus egy szóval a porból a rabszolgát, így testvéreké az Istenben az embereket. Így hozta le a földre az igazi egyenlőséget, amelynek addig nyoma sem volt az emberek között. Azt az egyenlőséget, amelynek alapja, oszlopa és örök fentartója az örök szeretet. Annak a szegény zsidó ácsnak a fogadott gyermeke, fején az Istenség glóriájával, szívében az emberszeretet magasztos eszméjével, összelörtte a mindenható czézárók trónusát, lerombolta a bálványimádás eme oltárát, hogy felépítse rajta az emberi egyenlőséget. Egyetlen szavával letörölte a könyvet, a szennyet, a vért az Istennek meggyalázott munkájáról: az emberiség arcáról...

500 fr. általánnyal megválthassa. Topolya képviselőtestülete az állami iskolák felállítását elfogadta s a kérvényt már el is küldte a valás és közoktatásügyi miniszteriumhoz.

A bunyevác Kohn.

Tekintetes szerkesztő úr!

A nyilvánosság előtt akarok Önnek beszámolni arról az óriási megbízásról, amelylyel riporteri teendőimet próbára tenni méltóztatt. Ön megbízást adott nekem, hogy érualjam az állítólag Szabadkán tartozkodó bunyevác Kohn. Kora reggel hozzáfogtam a munkához. Sorra jártam a bunyevác házakat, azzal a kérdéssel, hogy lakik-e itt egy olyan bunyevác, akit Kohnnak neveznek. A legtöbb helyen óriási küzdelmem volt, míg megértették, hogy tulajdonképpen mit akarok s amikor megértettek, olyan sajnálkozó tekintettel néztek rám, mintha legalább is azt mondták volna «brat ti szj poludio». Megértettem a tekinteteket és váltig erősítettem, hogy megbízható forrásból értesültem, hogy Szabadkán lakik egy bunyevác, akit Kohnnak hívnak. Ez bennünket rettenetesen érdekel, mert ez olyan fölfedezés volna, amilyent sem Nansen sem Edison sem egy német professor nem tett. Egy eleven Kohn, aki él és mozog, jár-kél és tüdővel lélekliz és aki mindamellett valóságos bunyevác!

Én tehát kénytelen vagyok a nyilvánosság előtt a t. közönséget felkérni, hogy segítsen nekem eme óriási megbízásnál és ígérem, hogy halhatatlanná fogom tenni a felfedező nevét ország-világ előtt, aki fölfedezni Szabadkának legnagyobb nevezetességét, a bunyevác Kohn. Halhatatlanná teszi magát minden időre és végtelenül lekötélezi az összes Kohnokat.

En kérem tehát Önöket úrain, járjanak utána, segítsék nekem fölfedezni a Kohnok legnagyobb büszkeségét, a Phoenix madárnál is ritkább nevezetű Kohn.

Eunél szebb eredményt újságírói pályámon aligha bírok elérni. Ön pedig ismeretlen bunyevác Kohn ur ne szerénykedjék, hanem legyen kegyes, ha e sorokat véletlenül olvassa

Hol az az emberi erő, mely önmagára támaszkodva így alakíthatta volna át a világot?

Mutassatok nekem csak egyetlen embert a világtörténelemben, akinek életében nem találhatók botlás, vagy gyarlóság? Aki fölemelt homiókkal és őszinte becsületes szívvvel merete volna kimondani valaha:

— Én bűn nélkül állok!

Csak Jézus Krisztus áll e tekintetben egyedül az egész világtörténelemben. Az ő élete nyitott könyv, amelyben még a gyűlölet sem találhat gáncsol. Az ő emberi arcáról az isteni béke és nyugalom szentsége ragyogott le mindenkor s bátran tehetett föl bírának e kérdést:

— Ki fedd meg engem közöleték a bűnről?!

Ezt még ő előtte nem mondta ember. Utána sem fogja mondani soha!

E szeplőtelen élet szentelte meg azt a tanítást, amelyért Jézus Krisztus meghalt a Golgothán. S ki csodálná, hogy mindezek láttára az emberiség lábai elé borult s évezredek az ő alakját csak nőni látják? Milliók szeretik, milliók imádják és csókkal halmozzák el keresztjén azt a kezet, amely meghódította a világot nem vassal átszuratva!

jelentkeztek nálam és örök hálaammal fogom koszoruzni a legnevezetesebb Kohn szívességét.

Kohn ur tegye meg ezt nekem!

«A riporteri.

Az ex-lex állapot Szabadkán.

(Saját tudósítónktól.)

Az ex-lex állapot három első hétköznapján a város összes hivatalában rendes ügymenet volt. Adófizetések az ex-lex állapot dacára egy a városi adóhivatalnál mint az állami adóhivatalnál úgy mint máskor elfogadtatnak s aránylag csekély különbözet van január havának első hétköznapjának a tavali és az ideállami adó bevétele között. A parasztság is némileg tájékozva van arról, hogy az adót fizetni nem kell, meg is kérdezik a pénztárnokot „ugye tekintetes uram muszaj-e adót fizetni?” „Persze, hogy muszaj” mondja a pénztárnok. A választ úgy veszik mint hogy az máskép nem is lehet és bár mosolyognak a „muszajhoz — de fizetnek jószántukból.”

Ugy a városi mint az állami adóhivatalnál különösen az utóbbinál sokan teljesítették a fizetést, a városi adóhivatalnál nincs még itt a fizetés ideje s azért olyan csekély a bevétel különben módunkban van beszerzett adataink alapján a tavali és az idei adóbevétel számokban meghatározni:

1898. január 2	151 frt 64 kr.
1899. „ „	665 „ 18 „
1898. „ „	843 „ 86 „
1899. „ „	602 „ 64 „
1898. „ „	917 „ 40 „
1899. „ „	352 „ 49 „

Vagyis az ex-lex állapot három első napján 292 frt 69 kerral kevesebb az állami adó bevétel.

A végrehajtásokat a miniszteri rendelet értelmében felfüggesztették a végrehajtókat más városi irodái munkával foglalkoztatják.

S Z I N H A Z.

Folt, amely tisztít.

Jan. 4.

Tegnap este került színpadra Echegaray világ-hírű darabja, »Folt, amely tisztít«. Majdnem csodaszámba megy, hogy színházunknak akkor is eseménye lehessen, amikor nem a fővárosi exclusiv művész gárda küld egy vendég szereplőt hozzánk és annál meglepőbb az az eredmény, amelyet ugyancsak egy »a vidékről« idekerült fiatal színművész elért. Ha ezt a lelkesedést, amelylyel közönségünk a Debreczenben szerződtetett és itt vendég szerepelt Fáy Flóra játéka iránt tanúsított, csak annak lehetne tulajdonítani, hogy a közönség városunk szülőttét akarta ez alkalommal dédelgetni, akkor egyszerűen beszámolnánk az eredménnyel és az előadás felett napirendre térnénk, de Echegaray darabjának főhősét, Matidét úgy személyesítve látni, amint azt Fáy Flóra személyesítette, látni azt, hogy tulajdonképpen egy még nemrégiben kezdődnek nevezett fiatal színművész olyan tehetséget, olyan rátermettséget vall egy színdarabban s látni azt, hogy a végig zsufolt ház minden várakozásokon felül is a műveltség fölötti lelkesedésben folytonosan megismélt tapsviharokkal jutalmazza ezt a fiatal művészt: mindezeknek a chablionszerű dicsőretek kerete szűk. Legrövidebb kritikánk az lehetne, hogy

Fáy Flóra játéka teljesen méltó volt Echegaray színdarabjához. Matidé lelki viharai úgy hullámzottak ebben a játékban, amint azt maga a szerző elgondolta. Az érzelmek hosszu scájáját úgy kezelte a fiatal művész, mint aki higgadsága felett mindvégig uralkodni tud, de aki amellet folyton érez és nem azért játszik, hogy gyönyörködtessen, hanem azért gyönyörködtet, mert játszik. Kitérései természetesen s egész játéka distingvál és a szigorú kritikus, aki nem uszik az árral, nagyon is észreveszi, hogy mindezekhez a jó tulajdonokhoz, még az átgondolt, erős studium is csatlakozik. Félsgesz dolog tehát Jászai remiszlentiákat keresni a fiatal művésznőben, mert az, ami nála Jászai emlékeztet, legfőkébb az a hatalmas organum, amely nem mindennapi. A fiatal oroszlan hangja is hasonlít az öregéhez és ezért a fiatal oroszlanra senkisek haragudhatik.

Ha tehát közönségünk lelkesedését még felönlötte azzal, hogy nem tudta elfelejteni azt, hogy ezt a kiváló élvezetes este annak köszönhető, aki városunk szülőtté, az is csak dicsőíteni való szép dolog és mindenestre nagyobb hasznára van a színművészetnek, mintha az elriasztási elvekkel akart volna tüntetni. Csak kedves dolog volt tehát a közönség részéről, hogy a fiatal művészt csaknem 15-ször kitapsolták, virággal elhalmozták és külső jelét adta annak, hogy a szorgalmat, a tehetséget, leceglátásabb módon elismeri. Ez a színdarab színpadunkon nem premier, annak meséjét a közönség úgyis ismeri. A keret, amelyben Fáy Flóra játszott nem volt tulságosan szerencsétlen s az összjáték hiányait nagyban pótolta az a közfigyelem, amelyet a fiatal vendégművész a játék iránt tanúsított. Sőt egyik-másik helyen Lomniczi még figyelemreméltó is volt. A többi szereplőkkel szemben nem szabad tulságosan szigorúknak lennünk, ha figyelembe vesszük, hogy ilyen vaskos darabhoz alig jutott egy-néhány próbájuk.

Törvénykezés.

A szabadkai kir. törvényszéknél a f. évi január havi polgári felelbeszési és rendes tanács.

Jan. 7-én Polgár József elnök, rendes polgári ülés.

Jan. 9-én. Dr. Raskó István elnök, Emánuel Győző bíró, Dr. Saláki József bíró, Pál János jegyző.

Jan. 11-én. Polgár József elnök, Dr. Raskó István bíró, Emánuel Győző bíró, Pál János jegyző.

Jan. 12-én. Polgár József elnök, Dr. Bányai Miksa, kereskedelmi ülnök, Németh Géza jegyző.

Jan. 13-án. Polgár József elnök, Dr. Saláki József bíró, Dr. Raskó István bíró, Pál János jegyző.

Jan. 14-én Polgár József elnök, rendes polgári ülés.

Jan. 16-án. Dr. Raskó István elnök, Emánuel Győző bíró, Dr. Saláki József bíró, Pál János jegyző.

Jan. 17-én. Polgár József elnök, Dr. Saláki József bíró, Dr. Raskó István bíró, Pál János jegyző.

Jan. 19-én Polgár József elnök, Dr. Bányai Miksa, kereskedelmi ülnök, Németh Géza jegyző.

Jan. 20-án. Polgár József elnök, Dr. Raskó István bíró, Emánuel Győző bíró, Pál János jegyző.

Jan. 21-én. Polgár József elnök rendes polgári ülés.

Jan. 23-án. Dr. Raskó István elnök, Dr. Salánki József bíró, Emánuel Győző bíró, Pál János jegyző.

Jan. 24-én. Polgár József elnök, Dr. Raskó István bíró, Dr. Salánki József bíró, Pál János jegyző.

Jan. 26-án. Polgár József elnök, Dr. Bányai Miksa, keresked. ülnök, Németh Géza jegyző.

Jan. 27-én. Polgár József elnök, Dr. Raskó István bíró, Dr. Salánki József bíró, Pál János jegyző.

Jan. 28-án. Polgár József elnök. Rendes polgári ülés.

Jan. 30-án. Dr. Raskó István elnök, Emánuel Győző bíró, Dr. Salánki József bíró, Pál János jegyző.

Jan. 31-én. Polgár József elnök, Dr. Raskó István bíró, Dr. Salánki József bíró, Pál János jegyző.

CSARNOK.

LORELEY.

Reichenbach elbeszélése.
fordította: **Gál Lajos.**

Folytatás.

VI.

Soldau kormány tanácsosné gyermekei meggyógyultak s így Emmi kiházásitása lett a család főgondja. A kormánytanácsosné csöppet sem bánta, hogy jövendőbeli veje

még egy kissé kalandozik a világban, mert bizton hitték, hogy egyszer csak köztük terem, addig pedig Emmi háboridatlanul varrhatta a kelengyéjét.

A leánya valamivel sápadtabb és csöndesebb volt mint Fridenauban, de ez természetesnek látszott. A kicsinyek ápolása igen nehéz volt s Emmi vállaira nehezedett.

— A pirosság majd visszatér! — gondolta a mama s annyira tele volt a feje ruhamintával, ruhaszabással s mindenféle vászon próbálásokkal, hogy leányára gondolni — a kit pedig egyedül illettek mindezek — nem sok ideje jutott.

Emmit komor gondok győrték. Naponként szívdobogva leste a levélhordót, mert Norbert mindig hosszabb és hosszabb szüneteket tartott a levélírásban és a levelek is mind rövidebbek, és hidegebbek lettek.

Egy délután kint ült a kis kert lugasában. A tiszta kavics ösvény mely a házból ide vezetett be volt árnyékolva a vén almafa lombjaitól s jobbra-balra tavaszi rózsák és georginák virultak. A lugas bejáratánál egy méhecske döngöcsélt s fehér pillangók pajkosan kergették egymást. Emmi álmadozva nézett maga elé s aztán sóhajtott. Ah, miért volt Norbert oly messze, miért is nem tér vissza, most a midőn oly boldogok lehetnének együtt? — miért?

— Én balga vagyok? — duzzogott magában — a művészek végre is nem közönséges emberek és Norbert igazi művész, azért kalandozik. De mégis mily szép lenne, ha most erre jönne Norbert. A leánya

szemei megteltek könnyekkel. Majd előhozta Norbert leveleit s újra átolvasta. Megjédvé nézte az utolsó levelet, már két hete múlt, hogy nem kapott másikat s ez is mily hideg mily rövid.

Talán Norbert beteg? vagy megszűnt már szerelme? hát az is megszűnhetett? elhervadt a szerelem, mint egy tarka virág?

Hirtelen felugrott, egy ismeretlen hang habasított, mely atyját üdvözölte, majd a kormánytanácsost látta közeledni. Elrejtve zavarát s mosolyogva nyújtott kezét Lemberg Ottónak.

(Folytatása következik.)

Mérlegképes könyvelő

perfect magyar német levelező ajánlja néhány órára esetleg félnapra szolgálatait.

Elvállal könyvlezárásokat, mérlegkészítéseket, könyv változtatásokat és új könyvek megfektetését.

Oktatást nyújt az egyszerű és kettős könyvvitelben, valamint magyar német levelezésben.

Megkeresések »Tapasztalt« jellege alatt a kiadóba intézendők.

Nagy Képes Világtörténet

Képes diszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF, GOLDZSIHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR
közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes mülappal
50 történeti térképpel, 8500 szöveggel.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténeti mű jelenik meg magyar nyelven. Terveiben, céljában, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás. A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet. Nemzeti művelődésünk nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhó ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történeti térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és írásmódozatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített hstórial muzeumot nyújtanak az előfizetőnek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy europai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti emlékekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk, kívül emelik a mű becsét, az egésznek művészi értéket adnak.

Ez a tizenkét kötet a legfontosabb magyar könyvek közé tartozik. Ez a tizenkét hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltjének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen. A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy, magyar vállalkozást a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat
magyar irodalmi intézet és könyvnyomda.

Révai Testvérek
irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenkét kötetben
famentes, tehát soha meg nem sárguló papíron.
Egy-egy kötet ára rendkívül diszes félbőr-kötésben, bőrháttal és vászontáblával
8 frt.
Minden négy hóban egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is
240 füzetben.
Több füzet egymáskép sem loss.
Hetenkint egy füzet fog közrebocsátatni.
Egy-egy füzet ára
30 kr.
A füzetes kiadásos diszes be-kötési táblák szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

- a) Füzetes kiadásban hetenkint 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvárusnál.
- b) Kötetes kiadásban 12 kötetben, 8 frtjával
 - a) kötetenkinti utánvétellel bérmentve,
 - b) havi 1 frt 60 kros részletfizésre.

*
A rendelések a helyi könyvtárosokhoz vagy a kiadó kiadókhoz intézendők.
*

Tájékoztató képes prospektust
vagy
mutatványfüzetet
ingyen és bérmentve
kald a mű kiadóhivatala
Budapest, VIII., Üllői-út 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.